Dosarul penal nr. 1-130/2025
1-25017719-09-1-10022025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

06 februarie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Natalia Bîlici

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Violeta Cebanciuc
Apărătorului Maria Gîrbu

În lipsa:
Inculpatului Cuprianova Mariana

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală în învinuirea lui

Cuprianova Marina ***** a.n, originar din r. *****, dom. *****, concubinează, studii medii, 1 copil minor la întreținere, anterior nejudecată, cet. R. Moldova, IDNP *****,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. a[1]) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 10.02.2025 – 06.02.2026,
în baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

c o n s t a t ă :

Cuprianova Marina, dându-și seama de caracterul social-periculos al acțiunilor sale, consecințele ce pot fi produse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, intenționat, în mod conștient, dând dovadă de o brutalitate ieșită din comun, manifestând o vădită lipsă de respect, fără careva motiv, o perioadă nedeterminată de timp iniția conflicte în cadrul cărora provoca stări de tensiune și

suferință psihică în familie manifestate prin amenințări și lovituri aplicate copilului său minor Cuprianov Ivan ***** a.n., iar în perioada de timp de la 26.11.2024 până la 19.12.2024, aflîndu-se în apartamentul amplasat pe *****, mun. Bălţi, unde locuiește împreună cu ultimul, fiind membrii unei familii potrivit prevederilor art.133/1 Cod penal, profitând de faptul că, ultimul este neputincios față de ea din punct de vedere fizic, adică, de starea de neputință evidentă a victimei, deținînd control personal asupra fiului său Cuprianov Ivan, folosindu-se de incapacitatea ultimului de a se apăra, fără careva motive întemeiate, a strigat cu cuvinte injurioase în adresa acestuia din urmă, după care i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii peste diverse părți a corpului și cu palmele peste față, arsuri cu ajutorul brichetei și mucurilor de țigară pe coapsa copilului, în urma căruia i-au fost pricinuite suferinţe psihice și fizice și cauzate leziuni corporale, conform raportului de expertiză judiciară sub nr.202510D0004 din 30.01.2025 sub formă de hemoragie intraoculară ochi stîng, multiple plăgi liniare cicatrizate în regiunea pieloasă a capului, echimoze multiple a feței, regiunea obrajilor, pe partea piloasă a capului și a gâtului pe lateral, echimoze și excoriație la nivelul craniului, degetele la mâna stângă, membre inferioare, talpa piciorului drept, arsuri a membrului superior și inferior, arsură în regiunea lombară pe dreapta, pe coapsa dreaptă 1/3 superioară posterior – medial și în regiunea coapsei stângi, plăgi multiple în regiunea tălpii pe stânga. Echimozele, excoriațiile și hemoragia în conjunctiva ochiului stâng, în număr de cel puțin 9, au fost produse prin acțiunea traumatică directă cu obiect contondent dur. Sectoarele de arsură, în număr de cel puțin 3, au fost produse cu un agent termic. Aceste leziuni corporale, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Cuprianova Marina ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin.(2) lit.a^1) CP - violența în familie, adică acțiune intenționată comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei manifestată prin maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii, săvârșite cu bună știință asupra unui minor, profitând de starea de neputință evidentă a victimei, care se datorează unui alt factor.

În şedinţa de judecată inculpatul Cuprianova Marina nu s-a prezentat, prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul central din 17.06.2025 a fost anunţat în căutare din motivul eschivării de a se prezenta, în privinţa acestuia fiind pornit dosarul de căutare nr. 2025040240.

În acest sens, instanţa de judecată ţine să menţioneze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă în condiţiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoştinţă materialele cauzei.

Aşadar, dispoziţiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabileşte elementele esenţiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzaţiei ce i se aduce, acordarea timpului şi facilităţilor necesare formulării apărărilor sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleaşi condiţii, în condiţii de respect al principiului contradictorialităţii.

Instanţa europeană a arătat că noţiunea de „proces echitabil" a cunoscut o evoluţie dintre cele mai notabile în jurisprudenţa sa, marcată, în special, de importanţa atribuită aparenţelor şi de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanţiile unei bune justiţii.

Desigur, ea a precizat că optica justiţiabililor cu privire la echitatea desfăşurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcţie; eventualele aprehensiuni ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

În procesele penale, prezenţa celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esenţial al asigurării principiului contradictorialităţii, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudenţa sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul" de a lua parte la şedinţa de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispoziţiilor art.6 din Convenţie, deoarece lit.c), d) şi e) ale § 3 al aceluiaşi text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuşi", „de a interoga sau de a face să fie interogaţi martorii", „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba utilizată în şedinţa de judecată", toate aceste fiind de neconceput fără prezenţa sa.

Prezenţa unui acuzat în instanţă capătă o importanţă capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât şi datorită necesităţii de a fi controlată exactitatea afirmaţiilor sale, de a le confrunta cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum şi cu declaraţiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare" a absenţelor nejustificate.

O situaţie specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialităţii este aceea a absenţei acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigenţele art. 6 din Convenţie.

Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absenţa celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispoziţiile Convenţiei, dacă el are posibilitatea să obţină ulterior ca o jurisdicţie să statueze din nou, după ce l-a ascultat cu privire la temeinicia acuzaţiilor ce i se aduc, în fapt şi în drept.

În acest sens, instanţa de judecată ţine să atenţioneze că Cuprianova Marina în şedinţa de judecată a refuzat de a se prezenta pentru a fi audiat, eschivând-se, motiv pentru care s-a recurs la anunţarea în căutare a acestuia.

În acest sens, în conformitate cu art. 351, 352 Cod de procedură penală, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în şedinţă publică, în limba de stat, fără participarea inculpatului Cuprianova Marina, în prezența apărătorului Mariana Gîrbu.

În consecvenţa logicii expuse, instanţa de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului Cuprianova Marina în temeiul rigorilor art. 321 alin. (2) pct. 1) şi alin. (6) Cod de procedură penală a fost luată întru respectarea garanţiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

Instanţa de judecată admite că prin examinarea cauzei în lipsa inculpatului Cuprianova Marina ar fi admisă o ingerinţă asupra dreptului acestuia la un proces echitabil, însă aceasta a fost justificată şi necesară.

În aceeaşi consecutivitate, instanţa atenţionează că în cauzele CtEDO „Goddi contra Italiei cererea nr. 896680 din 09.04.1984, F.C.B. contra Italiei din 21.08.1991”, unde Curtea a indicat [...] justiţia italiană nu a tras concluziile necesare din procedura pe rol la Milano, atitudine puţin compatibilă cu diligenţa pe care statele contractante trebuie să o manifeste pentru a asigura beneficierea efectivă de drepturile garantate prin art.6.

Rezumînd cele menționate se constată că, pe parcursul examinării cauzei la etapa examinării în fond s-au întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului Cuprianova Marina în ședința de judecată.

Astfel, examinînd chestiunea privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, în temeiul alin. (6) art. 321 Cod de procedură penală, constatînd că inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Fiind audiat în şedinţa de judecată martorul ***** după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, Cuprianova Marina este fiica mai mare a sa și are un copil, Cuprianov Ivan. Pe 15 decembrie au fost la zi de naștere la tatăl său, pe 16 a fost sunată de tatăl său, și a anunțat-o că Ivan este galben pe față, vomită și are multiple leziunii. Cuprianova Marina și Ivan se aflau la tatăl său - Cuprianov Iurie, a sunat-o pe fiică și a rugat-o să aprindă camera să vadă nepotul, fiica i-a comunicat că are intoxicație, deoarece a mîncat tort care nu i se permite, a întrebat-o dacă sa adresat la medic, fiica a răspuns că a fost la spital unde a stat toată noaptea și a achitat 400 lei. Apoi, fiica Marina a venit la ei acasă și atunci l-a văzut, copilul care era lipsit de putere, avea multiple vînătăi, la întrebarea sa a răspuns că începe să meargă și cade pe jos. Ulterior a fost chemată ambulanța. Marina primea lunar ajutor cîte 1000 lei. La moment dînsa se ocupă de întreținerea și educarea copilului minor. La întrebare de ce are semne de

țigară, Marina a spus că a căzut țigăra peste el, iar la mînuță la care avea arsură, Marina a spus că copilul s-a jucat cu lumînarea. Marina fumează. În privința lui Marina în copilărie nu a fost aplicată violența. Marina se interesează de soarta copilului.

Fiind audiat în şedinţa de judecată martorul Marco Vitalie după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, la data de 17.12.2024, la spitalul mun. Bălți, secția OPU, s-au adresat mămica și copilul său, nu ține minte familia, din spusele mamei copilul a căzut din pat pe podea și s-a lovit, nu și a pierdut cunoștința, însă era somnolent, ca urmare a examinării, a fost efectuat reghenografia craniului, și s-a stabilit traumatizm cerebral închis, comoție cerebrală, contuzii și hematoame multiple în regiunea feței, capului, și mebrelor inferioare și superioare, ulterior a rămas internat în spital, secția chirurgie, și apoi a fost chemată poliția.

Referitor la martorul *****, instanța de judecată a decăzut acuzatorul de stat de a prezenta, proba cu martorii, deoarece nu a fost posibilă de asigura prezența acestuiaa, de multiple ori cauza a fost amînată pentru asigurarea acestora, iar, amânarea examinării cauzei în continuare va constitui o încălcare a termenului rezonabil de examinare a acesteia, de asemenea depozițiile martorului nu constituie în principiu unica probă a acuzării sau probă decisivă, fiind prezente elemente probatorii în ansamblul său care compensează suficient inconvenientele privind admiterea unei astfel de probe, pentru a permite o apreciere corectă și echitabilă a circumstanțelor faptei.

Deşi inculpatul Cuprianova Marina în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu și-a exprimat opinia sa asupra învinuirii înaintate, vinovăţia acestuia integral este demonstrată prin probele administrate, și anume:

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 17.12.2024, din care rezultă că a fost examinat locul comiterii infracțiunii și fotografiile anexate (f.d.9-19);
- proces-verbal autodenunț din 19.12.2024, depus de Cuprianova Marina, care a comunicat că a aplicat violență fizică față de copilul său minor Cuprianov Ivan născut la ***** (f.d.20-21);
- raport de expertiză judiciară nr. 202510D0004 din 30.01.2025, din care rezultă că în urma examinărilor medico-legale, în conformitate cu circumstanțele cazului și întrebările înaintate spre soluționare s-a ajuns la concluzia că la cet. Cuprianov Ivan s-au depistat: hemorogie intraoculară ochi stâng, multiple plăgi liniare cicatrizate în regiunea pieloasă a capului, echimoze multiple a feței, regiunea obrajilor, pe partea piloasă a capului și a gâtului pe lateral, echimoze și excoriații la nivelul craniului, degetele la mâna stângă, membre inferioare, talpa piciorului drept, arsuri a membrului superior și inferior, arsură în regiunea lombară pe dreapta, pe coapsa dreaptă 1/3 superioară posterior – medial și în regiunea coapsei stângi, plăgi multiple

în regiunea tălpii pe stânga. Echimozele, excoriațiile și hemoragia în conjunctiva ochiului stâng, în număr de cel puțin 9, au fost produse prin acțiunea traumatică directă cu obiect contondent dur. Sectoarele de arsură, în număr de cel puțin 3, au fost produse cu un agent termic. Aceste leziuni corporale , condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Localizarea anatomică multipolară a vătămărilor corporale depistate la cet. Cuprianov Ivan și caracterul lor, exclud posibilitatea formării lor de la căderea liberă a corpului pe suport propriu, sau automutilare (f.d.40-43);

În conformitate cu prevederile art. 368 alin (1) pct. 2 Cod de procedură penală, citirea declaraţiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale, precum şi reproducerea înregistrărilor audio şi video ale acestora, pot avea loc, la cererea părţilor, în cazurile: cînd cauza se judecă în lipsa inculpatului.

Fiind pusă sub învinuire și audiată în calitate de învinuită Cuprianova Marina a declarat învinuirea îi este clară, vina o recunoaște, susține declarațiile făcute în calitate de bănuit, despre faptul că l-a bătut pe copilul său, din cauza stresului (f.d.81).

Fiind audiată în calitate de bănuită Cuprianova Marina a declarat că, este mama lui ***** născut la *****. Explică că locuiește împreună cu copilul său și cu concubinul ei ***** ***** pe adresa ***** *****. În perioada de timp cuprinsă între 26 noiembrie și 19.12.2024 a provocat copilului său vătămări corporale deoarece avea prăbușire emoțională. De fiecare dată când copilul ei nu o asculta, începea să plângă, să țipe și nu i se primea să-l calmeze, în aceste moment se enerva și putea să-l lovească. La început îl lovea pe fund doar de 1-2 ori, după ceva timp, când se enerva din nou, îl lovea pe fund de mai multe ori. Toate acestea se întâmplă și din motiv că avea condiții proaste de viață acasă, nu avea bani suficiente, nu avea lumină, la care nu se putea conecta. Aceste probleme casnice și neascultarea copilului duc la faptul că agresează pe copil pentru a-și liniști agresivitatea și furia. Adăuga că și ea a fost educată în același mod în copilărie, de aceea știe că un copil trebuie educat în acest fel. Menționează că, în perioada de la 26 noiembrie 2024 pînă la 5 decembrie 2024, dacă își bătea copilul său, întâi nu au fost lovituri puternice pe fund, putea să dea o palmă ușoară. Dar în perioada de la 05.12.2024 până 19.12.2024 ea având emoții mai intense cauza prejudicii sănătății copilului său fiind la domiciliu la adresa mai sus menționată și anume l-a ciupit de obraji cu mare putere când plângea, i-a dat palme, cu flacăra de la o brichetă apropia pe piele în zona taliei, l-a plesnit peste ureche sau putea să-l tragă de ureche, a folosit o brichetă închisă atunci când a ajuns la o temperatură ridicată și a adus-o la piciorul copilului în partea interioară a coapsei, mucuri de țigară nestinse pe călcâiul piciorului drept. Mai devreme a declarat la poliție că copilul ei are

vânătăi pe față pentru că ar fi căzut singur, dar de fapt ea a făcut-o, și anume i-a provocat leziuni corporale menționate mai sus, înainte i-a fost frică să spună, așa că a decis să spună acum pentru că i s-a făcut rușine. Când a aplicat copilului său acțiunile menționate mai sus (lovituri, ciupituri, palme, brichete), el începea să plângă și mai mult, aceasta o inerva și mai mult de aceea îl lăsa și se ducea la bucătărie, iar el rămânea în cameră și se calma (f.d.67-68).

În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Potrivit prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent se remarcă faptul că, potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, că la emiterea sentinței judecătorești, aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

Mai mult ca atât, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului Cuprianova Marina, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit. 18. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

În conformitate cu art. 93 alin. (1) CPP, probele sunt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În conformitate cu art. 101 alin. (1) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, apreciind probele din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declaraţiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată care sunt în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei şi care se apreciază ca fiind veridice şi convingătoare, instanţa de judecată stabileşte că, fapta inculpatului Cuprianova Marina corect şi întemeiat a fost încadrată de către acuzatorul de stat în baza art. 201^1 alin. (2) lit. a^1) din Codul penal, individualizată prin: „Violenţa în familie”, adică, acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa unui alt membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită cu bună știință asupra unui minor.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art. 201^1 Cod penal are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relaţiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea şi demnitatea persoanei, la substanţa, integritatea sau potenţialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

Obiectul material al infracțiunii de violenţă în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârşirea violenţei în familie presupune influenţarea directă infracţională asupra corpului victimei).

Latura obiectivă a infracţiunii de violenţă în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea sau în inacţiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinţei fizice, vătămării uşoare a integrităţii corporale sau a sănătăţii, suferinţei psihice ori a

prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Metodele și mijloacele aplicate la săvârșirea infracțiunii de violență în familie nu au nici o relevantă la calificarea faptei, însă pot fi luate în considerație la individualizarea pedepsei.

Infracțiunea prevăzută la art. 201^1 Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii suferinței fizice, vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral.

Prin prejudiciu material se înțelege daunele materiale, susceptibile de evaluare sau estimare financiară/pecuniară, rezultând din orice act de violență în familie.

Prin prejudiciu moral se are în vedere suferințele cauzate victimei, care duc la umilire, frică, înjosire, incapacitate de apărare împotriva violenței fizice, la sentimente de frustrare.

Latura subiectivă a infracţiunii de violenţă în familie se exprimă, în primul rând, în vinovăţie sub formă de intenţie directă sau indirectă. Despre caracterul intenţiei făptuitorului - a fost directă sau indirectă - ne putem da seama analizând circumstanţele faptice ale celor comise: obiectul vulnerant folosit; zona corpului spre care au fost îndreptate şi exercitate actelede violenţă; intensitatea actelor de violenţă; gravitatea leziunilor cauzate; comportamentul ante- şi postagresional al făptuitorului etc. în cazul unor îndoieli care nu pot fi înlăturate privind analiza acestor circumstanţe, interpretarea se va face în favoarea făptuitorului.

Subiectul infracțiunii în cauză este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Subiectul infracțiunii are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii: este membru al familiei victimei.

Victimă a infracțiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului, la caz, inculpatul Cuprianova Marina este mama lui Cuprianov Ivan.

Subsecvent prin membru al familiei, în sensul prevederilor art.3 alin.(2) lit. b) ale Legii nr.45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie răspunderii penale, precum și potrivit 133^1 Cod penal, în sensul răspunderii penale, urmează a fi înțelese: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; și b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj). 36. Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice,

vătămării ale integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Reieșind din textul art. 2 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, faptele prejudiciabile de violență în familie, se concretizează în orice acțiune sau inacțiune, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale.

În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului Cuprianova Marina în acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa unui alt membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită cu bună știință asupra unui minor, pentru care faptă şi va fi declarat vinovat şi, respectiv, supus unei pedepse penale.

Drept urmare, la stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată i-a în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea şi reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, și ținând cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei care atenuează şi care agravează răspunderea penală, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului şi de condițiile de viaţă ale acestuia.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunilor în acțiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Cuprianova Marina la răspundere penală.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

La caz, componența de infracțiune prevăzută de art. 201^1 alin. (2) lit. a^1) din Codul penal prevede la momentul comiterii infracțiunii pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani. În această ordine de idei, instanța de judecată stabilește că infracțiunea comisă de către Cuprianova Marina, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) din Codul penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, fiind comisă cu intenție de persoana vinovată.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Cuprianova Marina face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul familiei care atentează la valori importante şi fundamentale în societate, precum apărarea relațiilor sociale cu privire la solidaritatea familială pe de o parte, iar în subsidiar şi la relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală. Or, sănătatea persoanei denotă a priori o valoare fundamentală în societate, iar în cumul cu atentarea la un membru de familie, se aduce atingere şi relațiilor de familie.

Totodată, instanța de judecată reține că Cuprianova Marina a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante prevăzute la art. 76 și 77 din Codul penal. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Cuprianova Marina de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate supra, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat, pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201^1 alin. (2) lit. a^1) din

Codul penal este aplicarea în privința inculpatului Cuprianova Marina, cu închisoare în limitele prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal.

La individualizarea și stabilirea pedepsei cu închisoare instanța de judecată la caz în privința lui Cuprianova Marina, a ținut cont de următoarele circumstanțe ce se referă la personalitatea inculpatului și anume: anterior ultimul nu a fost condamnat.

Din considerentele enunțate supra instanța de judecată îi va stabili lui Cuprianova Marina o pedeapsa penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. de art. 201[1] alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal, cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 72 alin. (6) Cod penal, femeile condamnate execută pedeapsa închisorii în penitenciare pentru femei.

Având în vedere că inculpatul în pricină a fost găsit vinovat de comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, instanța de judecată consideră necesar ca pedeapsa aplicată sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciarpentru femei.

Termenul pedepsei pentru inculpat a-l calcula de la data reținerii inculpatului.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Avînd în vedere încheierea Judecătoriei Bălți sediul central din 17.06.2025, instanța de judecată consideră necesar de a menține măsura de căutare a lui Cuprianova Marina, deja și în baza dosarului, iar în ce privește măsura preventivă obligarea de nepărăsire a țării, reieșind din natura prezentei hotărîri, aceasta urmează a fi înlocuită în arest.

Respectiv, pînă la întrarea sentinţei în vigoare în privinţa lui Cuprianova Marina se înlocuiește măsura preventivă obligarea de nepărăsire a țării cu arest preventiv, cu anunțarea ultimului în căutare.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru

acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din urmă fiind considerată o normă generală, ne obligând statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Conform art.143 alin.(1) pct.2), 3) CPP, expertiza judiciară se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale; stării psihice şi fizice a bănuitului, învinuitului, inculpatului – în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-şi apăra de sine stătător drepturile şi interesele legitime în procesul penal.

Prin urmare instanța constată cu certitudine că, la materialele cauzei a fost anexat raportul de expertiză judiciară nr. 202510D0004 din 30.01.2025, și suportate cheltuieli judiciare în mărime de 544 lei.

Prin prisma normelor de drept evidențiate, ținînd cont de faptul că raportul respectiv de expertiză a stat la baza stabilirii vinovăției inculpatului Cuprianova Marina, fiind acțiune de urmărire penală necesară în vederea descoperirii infracțiunii și contracarării activității infracționale, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor

judiciare şi va încasa din contul inculpatului Cuprianova Marina în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 544 lei, or, în acest sens urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă, precum şi orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuţia cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant prin plata taxei de timbru la introducerea acţiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciara se desfăşoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în faţa căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatului Cuprianova Marina în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 384-389, 392-395 şi 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște Cuprianova Marina vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a^1) Cod penal și a-i stabili în baza acestei norme pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 3 (trei) ani.

Închisoarea stabilită inculpatului Cuprianova Marina urmează a fi executată în penitenciare pentru femei.

Termenul pedepsei pentru inculpat a-l calcula din momentul reținerii inculpatului Cuprianova Marina.

Pînă la intrarea sentinţei în vigoare în privinţa lui Cuprianova Marina se înlocuiește măsura preventivă obligarea de nepărăsire a țării cu arestul preventiv, cu anunțarea ultimului în căutare.

Se încasează de la inculpatul Cuprianova Marina în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 544 (cinci sute patruzeci și patru) lei.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**